

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. w sprawie ogólnych zasad stosowania opłaty, o której mowa w art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych, zmienionego rozporządzeniem Rady nr 590/85 z dnia 26 lutego 1985 r., i art. 7 akapit pierwszy pkt 2, 3 i 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1546/88 z dnia 3 czerwca 1988 r. w sprawie zasad stosowania opłaty dodatkowej, o której mowa w art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zwrotu wydzierżawionej części gospodarstwa odpowiadająca tej części ilość referencyjna nie może zostać przeniesiona na rzecz wydzierżawiającego, jeżeli nie jest on już producentem mleka, nie zamierza podjąć takiej działalności, ani nie ma zamiaru ponownie wydzierżawić przedsiębiorstwa producentowi mleka.
- 2) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia nr 857/84, zmienionego rozporządzeniem nr 590/85, i art. 7 akapit pierwszy pkt 4 rozporządzenia nr 1546/88 stoją na przeszkodzie pozostaniu ilości referencyjnej w rękach dzierżawcy po wygaśnięciu umowy dzierżawy, jeżeli została ona rozwiązana dobrowolnie.

(¹) Dz.U. C 229 z 17.09.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 listopada 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Montex Holdings Ltd przeciwko Diesel SpA

(Sprawa C-281/05) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Prawo przysługujące uprawnionemu z rejestracji znaku towarowego do zakazania tranzytu towarów opatrzonych identycznym oznaczeniem przez terytorium państwa członkowskiego, na którym znak ten jest chroniony — Niezgodne z prawem wytworzenie towaru — Państwo stowarzyszone)

(2006/C 326/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Montex Holdings Ltd

Strona pozwana: Diesel SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28, 29 i 30 traktatu WE oraz art. 5 ust. 1 i 3 dyrektywy 89/104/EWG: Pierwszej dyrek-

tywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str. 1) — Prawo przysługujące uprawnionemu z rejestracji znaku towarowego do zakazania tranzytu towarów opatrzonych identycznym oznaczeniem przez terytorium państwa członkowskiego, na którym znak ten jest chroniony — Brak ochrony w kraju przeznaczenia

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy rozumieć w ten sposób, że uprawniony z rejestracji znaku towarowego może zakazać tranzytu przez państwo członkowskie, w którym znak towarowy objęty jest ochroną (w omawianym przypadku państwem tym jest Republika Federalna Niemiec), towarów opatrzonych tym znakiem towarowym, objętych procedurą tranzytu zewnętrznego i skierowanych do innego państwa członkowskiego, w którym ochrona taka nie istnieje (w danym przypadku — Irlandii), tylko wówczas, gdy towary te są przedmiotem działań osoby trzeciej podejmowanych w czasie, gdy są one objęte procedurą tranzytu zewnętrznego, których niezbędnym elementem jest wprowadzanie tych towarów do obrotu w wymienionym wyżej państwie członkowskim tranzytu.

- 2) Pod tym względem nie ma co do zasady znaczenia to, czy dany towar przeznaczony na rynek państwa członkowskiego pochodzi z państwa stowarzyszonego czy z państwa trzeciego, podobnie jak nie ma znaczenia, czy towar ten wytworzony został w państwie pochodzenia zgodnie z prawem czy z naruszeniem praw do znaku towarowego przysługujących w tym państwie uprawnionemu z rejestracji tego znaku towarowego.

(¹) Dz.U. C 243 z 01.10.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-302/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 200/35/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Zastrzeżenie własności — Skuteczność)

(2006/C 326/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braglia, pełnomocnik, M. Massella Ducci Teri, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, str. 35) — Zastrzeżenie własności — Przepisy krajowe przewidujące, że zastrzeżenie własności jest skuteczne względem wierzycieli kupującego, jeżeli zostanie potwierdzone na każdej fakturze dotyczącej kolejnych dostaw z datą wcześniejszą niż egzekucja

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 229 z 17.09.2005 r.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek Sozialgericht Köln — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinsamer Bundesausschuss

(Sprawa C-317/05) (¹)

(Dyrektywa 89/105/EWG — Artykuł 6 pkt 1 i 2 — Wyczerpujący wykaz — Obowiązek uzasadnienia i wskazania środków zaskarżenia decyzji)

(2006/C 326/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Köln

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Gemeinsamer Bundesausschuss

Przy udziale: AOK-Bundesverband KdÖR, IKK-Bundesverband, Bundesverband der Betriebskrankenkassen (BKK), Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Bundesknappschaft, Seekrankenkasse, Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Köln — Wykładnia art. 6 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w

zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (Dz.U. 1989, L 40, str. 8) — Pojęcie „wyczerpującego wykazu” — Uregulowania krajowe przewidujące określenie listy produktów leczniczych wydawanych bez recepty i nie podlegających finansowaniu, które mogą w drodze wyjątku zostać objęte krajowym systemem ubezpieczenia zdrowotnego, jeżeli są zwykle stosowane w leczeniu groźnych chorób — Obowiązek wydania decyzji w sprawie wpisu na listę w określonym terminie, uzasadnienia odmowy, a także wskazania wnioskodawcy dostępnych mu środków zaskarżenia

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącą przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych należy interpretować w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów prawa państwa członkowskiego, które, wykluczając produkty lecznicze wydawane bez recepty z finansowania z państwowego systemu opieki zdrowotnej, upoważniają organ zarządzający tym systemem do wydania uregulowań dopuszczających finansowanie określonych produktów leczniczych mimo tego wykluczenia, nie ustanawiając przy tym procedury zgodnej z art. 6 pkt 1 i 2 tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 6 pkt 2 dyrektywy 89/105 należy interpretować w ten sposób, że stanowi on dla producentów produktów farmaceutycznych, których dotyczy decyzja mająca za skutek dopuszczenie do finansowania określonych produktów leczniczych zawierających pewne substancje aktywne, źródło prawa do uzasadnienia decyzji i do wskazania środków zaskarżenia, nawet w sytuacji gdy prawo państwo członkowskiego nie przewiduje stosownej procedury ani środków zaskarżenia.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Joëlowi De Bry

(Sprawa C-344/05 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnik — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie za lata 2001/2002 — Prawo do obrony — Artykuł 26 akapit drugi regulaminu pracowniczego)

(2006/C 326/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Joël De Bry (przedstawiciel: S. Orlandi, avocat)